

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

IV. ÚS 117/08-24

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 3. júla 2008 v senáte zloženom z predsedu Ladislava Orosza, zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej a sudcu Jána Lubyho v konaní o sťažnosti P. G., M., zastúpeného advokátkou JUDr. V. Č., M., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava II vo veci vedenej pod sp. zn. 13 C 279/2000, za účasti Okresného súdu Bratislava II, takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo P. G. na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava II vo veci vedenej pod sp. zn. 13 C 279/2000 porušené b o l i .

2. Okresnému súdu Bratislava II p r i k a z u j e v konaní vedenom pod sp. zn. 13 C 279/2000 konať bez zbytočných prietáhov.

3. P. G. priznáva finančné zadost'učinenie v sume 70 000 Sk (slovom sedemdesiatisíc slovenských korún), ktoré mu je Okresný súd Bratislava II p o v i n n ý zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Okresný súd Bratislava II je p o v i n n ý uhradiť P. G. trovy právneho zastúpenia v sume 6 732 Sk (slovom šesťtisíc sedemstotridsaťdva slovenských korún) na účet jeho právnej zástupkyne JUDr. V. Č., M., do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 20. marca 2008 doručená sťažnosť P. G., M. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátkou JUDr. V. Č., M., v ktorej namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava II (ďalej len „okresný súd“) vo veci vedenej pod sp. zn. 13 C 279/2000.

Z obsahu sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ podal 11. apríla 2000 okresnému súdu žalobu o určenie neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru a priznanie náhrady mzdy proti odporkyňi M., spol. s r. o., B. (ďalej len „odporkyňa“). Prvé pojednávanie v danej veci sa uskutočnilo 27. februára 2001. Okresný súd v ďalšom období nariadil niekoľko termínov pojednávaní, na ktoré sa odporkyňa nedostavila z dôvodu, že sa jej nepodarilo doručiť predvolania na predmetné pojednávania.

Odporkyňa doručila okresnému súdu 11. apríla 2002 oznámenie, že 29. júna 2001 podala Okresnému súdu Bratislava I návrh na výmaz spoločnosti z obchodného registra.

Okresný súd na pojednávaní 11. apríla 2002 odporkyňu zaviazal, aby v určenej lehote predložila listinné dôkazy týkajúce sa predmetu konania.

Sťažovateľ ďalej uvádza: „Na ďalších pojednávaniach, ktoré sa neuskutočnili preto, že odporca sa nedostavil, hoci som ja niekoľkokrát vycestoval do B. a mal som s tým spojené značné náklady. Súd nepoužil žiadne procesné opatrenia aby prinútil odporcu zúčastniť sa určených termínov pojednávani, ale mňa opakovane vyzýval aby som sa vyjadril, či trvám na podanom návrhu, hoci som neurobil žiaden krok, ani neprejavil vôľu k tomu aby som zobral návrh späť, pretože som súdu doručil aktualizovaný výpis z obchodného registra z ktorého nebolo zrejmé, že by odporca, ako spoločnosť s ručením obmedzeným bol v konkurznom konaní...

Som presvedčený o tom, že prieťahy v konaní spôsobil odporca zámerne a súd náležite nepoužíval procesné prostriedky aby viedol konanie k právoplatnému rozhodnutiu.

Pracovnoprávny spor o neplatnosť okamžitého skončenia pracovného pomeru a náhrada mzdy, ktoré nároky som v konaní uplatnil sú pre mňa existenčnými, pretože dlhú dobu som nemohol získať zamestnanie a okrem psychických ťažkostí do ktorých som sa dostal v tejto súvislosti vznikli mi aj problémy psychického rázu, pretože sa dotýkali mojej osoby, môjho práva na prácu a spravodlivú odmenu.“

Vzhľadom na uvedené skutočnosti sťažovateľ zastáva názor, že postupom okresného súdu v označenom konaní došlo k porušeniu jeho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, a preto navrhuje, aby vo veci jeho sťažnosti ústavný súd vydal tento nález:

„V právnej veci navrhovateľa P. G., rod. G., nar. (...), bytom M., proti odporcovi M., spol. s r. o. so sídlom ul. B., IČO: (...) o neplatnosť okamžitého skončenia pracovného pomeru a náhradu mzdy v konaní OS Bratislava II pod č. 13 C 279/2000 bolo porušené právo navrhovateľa na prejednanie veci bez zbytočných prieťahov zaručené čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd vyhláseného pod č. 209/1992 Z. z.

Prikazuje sa OS Bratislava II, aby vec prejednala bez zbytočných prieťahov.

Slovenská republika OS Bratislava II je povinná vyplatiť P. G. finančné

zadosťučinenie vo výške 80.000,- Sk do troch dní od doručenia nálezu.

Slovenská republika – Okresný súd Bratislava II je povinný zaplatiť P. G. trovy konania a trovy právneho zastúpenia do troch dní od doručenia nálezu.“

Ústavný súd sťažnosť predbežne prerokoval a uznesením č. k. IV. ÚS 117/08-9 z 10. apríla 2008 ju prijal na ďalšie konanie. Po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie ústavný súd vyzval právnu zástupkyňu sťažovateľa a predsedníčku okresného súdu, aby sa vyjadrili, či trvajú na tom, aby sa vo veci konalo ústne pojednávanie. Predsedníčku okresného súdu ústavný súd zároveň vyzval, aby sa vyjadrila k sťažnosti. Právna zástupkyňa sťažovateľa a predsedníčka okresného súdu ústavnému súdu oznámili, že netrvajú, aby sa vo veci konalo ústne pojednávanie.

Vzhľadom na oznámenia právnej zástupkyne sťažovateľa a predsedníčky okresného súdu, že netrvajú, aby sa vo veci konalo ústne pojednávanie, ústavný súd v súlade s § 30 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) upustil od ústneho pojednávania, pretože od neho nebolo možné očakávať ďalšie objasnenie veci.

Predsedníčka okresného súdu vo vyjadrení sp. zn. Spr. 2061/2008 z 25. apríla 2008, ktoré bolo ústavnému súdu doručené 5. mája 2008, uviedla: *„Dňa 15. 02. 2008 bola doručená Vaša výzva na vyjadrenie sa k prijatej sťažnosti, ktorou sťažovateľ P. G., bytom M., namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov v konaní vedenom na tunajšom súde pod spisovou značkou 13 C/279/2000.*

Po oboznámení sa s jej obsahom, ako aj obsahom predmetného spisu navrhujem, aby ústavný súd rozhodol podľa vlastného uváženia v časti namietaného porušenia práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako aj pri priznaní finančného zadosťučinenia.

V prejednávanej veci, aj keď nejde o právne zložitú vec, súd konal s odporcom, ktorý bol zrušený podľa § 68 ods. 2, 3 Obchodného zákonníka uznesením Krajského súdu

v Bratislave spisová značka 2 K/72/1998 zamietnutím návrhu na vyhlásenie konkurzu pre nedostatok majetku dlžníka. Odporca nebol vymazaný z obchodného registra. Nariadené pojednávania boli zmarené zo strany odporcu, ktorý si predvolania nepreberal a na pojednávania nechodil.

Úkony súdu boli primerané na veľkosť súdnych oddelení, pričom v priebehu konania sa prejavilo nedostatočné personálne obsadenie súdu a vec bola pridelená na konanie niekoľkým sudcom. V súčasnosti je vec pridelená JUDr. F., ktorá prevzala oddelenie po JUDr. V., ktorá nastúpila na materskú dovolenku. “

Právna zástupkyňa sťažovateľa v stanovisku zo 7. mája 2008, ktorým reagovala na vyjadrenie predsedníčky okresného súdu z 25. apríla 2008, uviedla: „... vo vyjadrení predsedníčky Okresného súdu Bratislava II zo dňa 25. 4. 2008 sme nezistili sporné skutočnosti, ku ktorým by bolo potrebné sa vyjadriť.“

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Sťažovateľ sa svojou sťažnosťou domáhal vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov upraveného v čl. 48 ods. 2 ústavy. Sťažovateľ zároveň namietal aj porušenie čl. 6 ods. 1 dohovoru, podľa ktorého každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom. Ústavný súd si pri výklade práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote. Z uvedeného dôvodu nemožno v obsahu týchto práv vidieť zásadnú odlišnosť (II. ÚS 55/98, I. ÚS 20/02, IV. ÚS 41/07).

Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (čo platí aj pokiaľ ide o čl. 6 ods. 1 dohovoru) vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou „Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu“ (IV. ÚS 221/04).

Základnou povinnosťou súdu a sudcu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie.

Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným prietáhom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (III. ÚS 111/02, IV. ÚS 74/02, IV. ÚS 99/07) zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje (1), správanie účastníka súdneho konania (2) a postup samotného súdu (3). V súlade s judikatúrou ESLP ústavný súd v rámci prvého kritéria prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (I. ÚS 19/00, II. ÚS 32/02, IV. ÚS 187/07). Podľa uvedených kritérií posudzoval ústavný súd aj sťažnosť sťažovateľa.

Pokiaľ ide o kritérium právna a faktická zložitosť veci, ktoré ústavný súd uplatňuje pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru, predmetom konania pred okresným súdom je rozhodovanie o návrhu sťažovateľa na určenie neplatnosti okamžitého zrušenia pracovného pomeru. Ústavný súd z predloženého spisu nezistil žiadne skutočnosti, ktoré by poukazovali na skutkovú náročnosť tejto veci. Po právnej stránke ide o vec, ktorá patrí k štandardnej agende všeobecných súdov a nevykazuje známky zložitosti.

Správanie účastníka konania je druhým kritériom, ktoré sa uplatňuje pri rozhodovaní, či v konaní pred súdom došlo k zbytočným priet'ahom, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Ústavný súd pri preskúmaní predloženého spisu vedeného pod sp. zn. 13 C 279/2000 zistil, že sťažovateľ prispel k určitému predĺženiu konania neúčast'ou na pojednávaniach 14. mája 2002 a 27. marca 2008 (neospravedlnená neúčast'), ako aj na pojednávaniach 11. apríla 2002 a 14. marca 2006 (ospravedlnená neúčast'). K predĺženiu konania z dôvodov na jeho strane došlo aj oneskoreným reagovaním na prípis okresného súdu z 9. decembra 2004 (urgencia vypravená 27. januára 2005, odpoveď právnej zástupkyne sťažovateľa doručená okresnému súdu 11. apríla 2005) a prípis zo 4. apríla 2006 (urgencia vypravená 22. júna 2006, odpoveď právnej zástupkyne sťažovateľa doručená okresnému súdu 22. júna 2006). Tieto skutočnosti, ktoré spôsobili predĺženie konania, nemožno pripísať na ťarchu okresného súdu (III. ÚS 97/05, IV. ÚS 142/07).

Tretím hodnotiacim kritériom, uplatnením ktorého ústavný súd zisťoval, či došlo k porušeniu základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, bol postup samotného okresného súdu. Z predloženého spisu okresného súdu vedeného pod sp. zn. 13 C 279/2000 ústavný súd zistil, že okresnému súdu bol 12. apríla 2000 doručený návrh sťažovateľa na vyslovenie neplatnosti okamžitého zrušenia pracovného pomeru s prílohami. Okresný súd po vykonaní prvotných úkonov (pokyn zo 14. júla 2000 na doručenie návrhu sťažovateľa odporkyni na vyjadrenie, urgencia 16. októbra 2000) nariadil termíny pojednávania na 27. február 2001, 22. marec 2001 a 3. máj 2001. Na pojednávani 3. mája 2001 bola sťažovateľovi uložená povinnosť predložiť relevantné listiny v určenej lehote, pričom požadované listiny boli okresnému súdu doručené 10. mája 2001. Následne bol okresný súd nečinný do 20. februára 2002, keď nariadil termín pojednávania na 11. apríl 2002.

Na pojednávani 11. apríla 2002 okresný súd vykonal ďalšie dokazovanie vo veci a pojednávanie bolo uznesením odročené na 14. máj 2002. Predmetné pojednávanie bolo uznesením odročené z dôvodu neospravedlnenej neprítomnosti účastníkov konania, pričom

odporkyňa bola uznesením č. k. 13 C 279/00-38 uložená poriadková pokuta. Okresný súd vydal súčasne pokyn na vypravenie prípisu Okresnému súdu Bratislava I (odpoveď na uvedený prípis bola okresnému súdu doručená 3. júna 2002). V ďalšom období bol okresný súd opätovne nečinný do 9. decembra 2004, keď vydal pokyn na doručenie prípisu sťažovateľovi (27. januára 2005 bola okresným súdom vypravená urgencia). Odpoveď právnej zástupkyne sťažovateľa na uvedený prípis bola okresnému súdu doručená 11. apríla 2005. Okresný súd vydal 19. augusta 2005 pokyn na doručenie prípisu odporkyni týkajúceho sa vyžiadania relevantných písomností (urgencia vypravená 14. septembra 2005), pričom 6. decembra 2005 nariadil termín pojednávania na 14. marec 2006.

Pojednávanie 14. marca 2006 bolo uznesením odročené na neurčito z dôvodu neprítomnosti sťažovateľa a jeho právnej zástupkyne s tým, že sťažovateľ bol vyzvaný na predloženie písomností súvisiacich s predmetom konania. Po predložení požadovaných písomností (22. júna 2006) nariadil okresný súd 6. júla 2006 termín pojednávania na 2. november 2006. Na predmetnom pojednávaní okresný súd vykonal dokazovanie a pojednávanie bolo uznesením odročené na neurčito za účelom vypravenia prípisu právnej zástupkyne sťažovateľa (prípis vypravený 6. novembra 2006, odpoveď na prípis doručená okresnému súdu 30. novembra 2006).

Okresný súd nariadil 11. decembra 2006 termín pojednávania na 13. marec 2007 a vydal pokyn na doručenie prípisu právnej zástupkyne sťažovateľa. Termín pojednávania nariadeného na 13. marec 2007 bol 30. januára 2007 okresným súdom zrušený z dôvodu práceneschopnosti zákonnej sudkyne. V ďalšom období bol okresný súd nečinný do 2. novembra 2007, keď nariadil termín pojednávania na 17. január 2008, pričom uvedené pojednávanie bolo uznesením odročené na 27. marec 2007 z dôvodu neprítomnosti právnej zástupkyne sťažovateľa, ktorý však trval na jej prítomnosti na pojednávaní.

Pojednávanie 27. marca 2008 bolo uznesením odročené na neurčito z dôvodu neospravedlnenej neprítomnosti účastníkov konania s tým, že okresný súd prípisom vyzval sťažovateľa, aby v určenej lehote oznámil, či trvá na podanom návrhu (vzhľadom na neúčast' na pojednávaní, ako aj podanie návrhu na výmaz odporkyne z obchodného

registra). Zároveň okresný súd vydal 27. marca 2008 pokyn na vypravenie prípisu Okresnému súdu Bratislava I, pričom odpoveď na uvedený prípis bola okresnému súdu doručená 4. apríla 2008. Okresný súd nariadil 15. apríla 2008 termín pojednávania na 29. máj 2008. Na pojednávaní 29. mája 2008 okresný súd uznesením pripustil zmenu petitu návrhu sťažovateľa, vykonal dokazovanie a pojednávanie bolo uznesením odročené na 18. september 2008.

Vzhľadom na zistené obdobia nečinnosti okresného súdu (od 10. mája 2001 do 20. februára 2002, od 3. júna 2002 do 9. decembra 2004 a od 30. januára 2007 do 2. novembra 2007) ústavný súd dospel k záveru, že v konaní okresného súdu vedeného pod sp. zn. 13 C 279/2000 došlo jeho postupom k zbytočným priet'ahom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a jeho práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Vzhľadom na skutočnosť, že predmetné konanie nebolo dosiaľ právoplatne skončené, ako aj požiadavku sťažovateľa uvedenú v petite jeho sťažnosti, ústavný súd prikázal okresnému súdu, aby vo veci vedenej pod sp. zn. 13 C 279/2000 konal bez zbytočných priet'ahov (bod 2 výroku nálezu).

III.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Podľa § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadosťučinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha. Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Cieľom primeraného finančného zadost'učinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen deklaráciu porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez porušovania základného práva (IV. ÚS 210/04).

Keďže ústavný súd rozhodol, že bolo porušené základné právo sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, zaoberal sa aj žiadosťou sťažovateľa o priznanie primeraného finančného zadost'učinenia. Sťažovateľ žiadal, aby mu bolo priznané finančné zadost'učinenie v sume 80 000 Sk poukazujúc najmä na dlhotrvajúcu právnu neistotu, dôležitosť predmetu konania a nečinnosť okresného súdu.

Pri určení primeraného finančného zadost'učinenia ústavný súd vychádzal zo zásad spravodlivosti aplikovaných ESLP, ktorý spravodlivé finančné zadost'učinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

Zohľadňujúc predovšetkým charakter neefektívnej činnosti okresného súdu, ktorá viedla k zbytočným pŕet'ahom v konaní, správanie sťažovateľa ako účastníka konania a povahu prerokováanej veci, ktorá je predmetom posudzovaného konania, ústavný súd dospel k záveru, že v danom prípade bude priznanie finančného zadost'učinenia pre sťažovateľa v sume 70 000 Sk primerané konkrétnym okolnostiam prípadu (§ 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde).

Ústavný súd napokon rozhodol aj o úhrade trov konania sťažovateľa, ktoré mu vznikli v dôsledku právneho zastúpenia pred ústavným súdom advokátkou JUDr. V. Č. Ústavný súd úhradu priznal za dva úkony právnej služby (prevzatie a prípravu zastúpenia a spísanie sťažnosti a jej podanie) vykonané v roku 2008, a to v súlade s § 1 ods. 3, § 11 ods. 2 a § 14 ods. 1 písm. a) a c) vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“), a to v sume dvakrát 3 176 Sk (§ 11 ods. 2 vyhlášky) a dvakrát 190 Sk režijný paušál (§ 16 ods. 3 vyhlášky). Úhrada bola priznaná v sume 6 732 Sk. Priznanú úhradu trov právneho zastúpenia je okresný súd

povinný zaplatiť na účet právnej zástupkyne sťažovateľa (§ 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 149 Občianskeho súdneho poriadku).

Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 3. júla 2008